

Talmud Navigator

statement-מימרא- **statement-**
 challenge-קושיא- **challenge-**
 question-שאלה- **question-**
 answer-תירוץ-! **answer-**
 proof-ראיה- **proof-**

♦ חולקים- **disputants-**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review-**
 < מובאה של פיסקה קודמת- **insertion of an earlier segment-**
 O מעשה- **story-**

■ מקרא- **key-**

נדה-כל היד	מאן דאמר	כ	ט	י	ז	ח	ה	ו	ג	ד	ב
מימרא	רבי יוחנן:									◊	
בשלשה מקומות הלכו בו חכמים אחר הרוב ועשאוּם כודאי מקור, שליא, התיכה.										■	
מקור										■	
הא דאמרן										■	
שליא										■	
שליא בבית - הבית טמא, ולא שהשליא ולד, אלא שאין שליא בלא ולד.	דתנן: [ת"ק]									◊	
נמוק הולד עד שלא יצא.	רבי שמעון:									◊	
התיכה										■	
המפלת יד התוכה ורגל התוכה - אמו טמאה לידה, ואין חוששין שמא מגוף אטום באת.	דתנן:									■	
ותו ליכא? והאיכא תשע חנויות										ז	
תשע חנויות כולן מוכרות בשר שחוטת, ואחת מוכרת בשר נבלה, ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח - ספקו אסור, ובנמצא - הלך אחר הרוב.	דתניא:									ז	◊
טומאה - קאמרינן, איסור - לא קאמרינן.										!	◊
והאיכא, תשע צפרדעין ושרץ אחד ביניהם, ונגע באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן נגע, ברה"י - ספקו טמא, ברה"ר - ספקו טהור, ובנמצא - הלך אחר הרוב.	[תנן]									ז	◊
טומאה דאשה - קאמרינן, טומאה בעלמא - לא קאמרינן.										!	◊
והאיכא הא דאמר רבי יהושע בן לוי:										ז	
עברה בנהר והפילה - מביאה קרבן ונאכל, הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים ולד מעליא ילדן.	[רבי יהושע בן לוי]									ז	◊
מתניתין קאמרינן, שמעתתא - לא קאמרינן.										!	◊
מתיב רבי יוסי בר רבי חנינא טועה, ולא ידענא מאי תיובתיה	והא כי אתא רבין אמר:									ז	◊
מאי לאו: לא תיובתא אלא סייעתא?										ז	
לא, דלמא: לא תיובתא ולא סייעתא.										!	◊
למעוטי מאי?										^	◊
אילמא למעוטי רובא דאיכא חזקה בהדיה, דלא שרפינן עליה את התרומה										!	◊
והא אמרה ר' יוחנן חדא זימנא										ז	
תינוק הנמצא בצד העיסה ובצק בידו - רבי מאיר מטהר	דתנן: [רבי מאיר]									ז	◊
מטמאין, שדרכו של תינוק לטפח.	חכמים:									ז	◊
מאי טעמא דר"מ - קסבר: רוב תינוקות מטפחין, ומיעוטי אין מטפחין, ועיסה זו בחזקת טהורה עומדת, סמוך מיעוטי לחזקה - ואיתרע ליה רובא.	ואמרינן:									ז	◊
ורבנן										ז	◊
מיעוטיא - כמאן דליתיה דמי, ורובא וחזקה - רובא עדיף	[רבנן]									!	◊
זו היא חזקה ששורפין עליה את התרומה	ואמר ריש לקיש משום רבי אושעיא:									◊	◊
אין זו חזקה ששורפין עליה את התרומה	רבי יוחנן:									◊	◊

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מראייה-proof</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא למעוטי רובא דרבי יהודה					!					◊	
המפלת התיכה, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה	דתנן: [ת"ק]			◆	■	!				◊	
בין כך ובין כך טמאה.	רבי יהודה:			◆	■	!				◊	
לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבע מיני דמים, אבל שאר מיני דמים - טהורה.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:				■	!				◊	
של ארבע מיני דמים - דברי הכל טמאה, ושל שאר דמים - דברי הכל טהורה, לא נחלקו אלא כשהפילה ואינה יודעת מה הפילה.	רבי יוחנן:				■	!				◊	
זיל בתר רוב התיכות, ורוב התיכות של ארבע מיני דמים הויין.	רבי יהודה סבר:			◆	■	■	!			◊	
זיל בתר רוב התיכות לא אמרינן.	ורבנן סברי:			◆	■	■	!			◊	
חמשה דמים טמאים באשה: האדום, והשחור, וכקרן כרכום, וכמימי אדמה, וכמוזג.											■
אף כמימי תלתן, וכמימי בשר צלי	בית שמאי:									◆	■
מטהרים.	בית הלל:									◆	■
הירוק, עקביא בן מהללאל מטמא	[עקביא בן מהללאל]									◆	■
מטהרין.	חכמים:									◆	■
אם אינו מטמא משום כתם - מטמא משום משקה.	רבי מאיר:									◆	■
לא כך ולא כך.	רבי יוסי:									◆	■
איזהו אדום - כדם המכה											■
שחור - כחרת, עמוק מכן - טמא, דיהה מכן - טהור.											■
וכקרן כרכום - ככרור שבו											■
וכמימי אדמה - מבקעת בית כרם ומיצף מים											■
וכמוזג - שני חלקים מים ואחד יין, מן היין השרוני.											■
מגלן דאיכא דם טהור באשה? דלמא כל דם דאתי מינה טמא											◊
אמר קרא (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דם טהור לדם טמא.	רבי חמא בר יוסף אמר רבי אושעיא:										!
אלא מעתה בין נגע לנגע, הכי נמי בין נגע טמא לנגע טהור?							◊				◊
וכי תימא: ה"נ											!
נגע טהור מי איכא?							◊				
וכי תימא: (ויקרא י"ג) כולו הפך לבן טהור הוא											!
ההוא בוהק מקרי?							◊				
אלא: בין נגעי אדם לנגעי בתים ולנגעי בגדים - וכולן טמאין, הכא נמי - בין דם נדה לדם זיבה - וכולן טמאין											◊
האי מאי? בשלמא התם - איכא לאפלוגי בנגעי אדם, ובפלוגתא דרבי יהושע ורבנן											!
אם בהרת קודם לשער לבן - טמא, ואם שער לבן קודם לבהרת - טהור, ספק - טמא	דתנן: [ת"ק]			◆	■	!					◊

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

גדה-כל היד	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
כהה.	רבי יהושע:			◆	!						◇
כהה וטהור.	ואמר רבה:			■	!						
בנגעי בתים - כי הא פלוגתא דר"א בר"ש ורבנן					!						◇
לעולם אין הבית טמא עד שיראה כשני גריסין על שני אבנים, בשני כותלים, בקרן זוית, ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס.	דתנן, ר"א בר"ש:			■	!						◇
מ"ט דר"א בר"ש?				^	!						
כתיב (ויקרא י"ד) קיר וכתוב קירות, איזהו קיר שהוא כשני קירות - הוי אומר: זה קרן זוית.				!	!						◇
בנגעי בגדים - בפלוגתא דר' יונתן בן אבטולמוס ורבנן					!						◇
מנין לפריחת בגדים שהיא טהורה - נאמר (ויקרא י"ג) קרחת וגבחת בבגדים, ונאמר קרחת וגבחת באדם, מה להלן - פרח בכולו טהור, אף כאן נמי - פרח בכולו טהור.	דתינא, ר' יונתן בן אבטולמוס			■	!						◇
אלא הכא, אי דם טהור ליכא, במאי פליגי?					!						◇
וממאי דהני טהורין והני טמאין?											ז
דאמר קרא (מלכים ב' ג) ויראו מואב את המים אדומים כדם למימרא דדם אדום הוא.	רבי אבהו:										! ◇
אימא אדום ותו לא											ז
אמר קרא (ויקרא י"ב) דמיה דמיה - הרי כאן ארבעה.	רבי אבהו:										! ◇
והא אנן חמשה תנן											ז
שחור - אדום הוא, אלא שלקה.	רבי חנינא:				!						◇
שחור - כחרת, עמוק מכן - טמא, דיהה - אפי' ככחול טהור. ושחור זה, לא מתחלתו הוא משחיר, אלא כשנעקר הוא משחיר, משל לדם מכה - לכשנעקר הוא משחיר.	תניא נמי הכי:			■							
אף כמימי תלתן.	בית שמאי:										■ ◇
ולית להו לב"ש דמיה דמיה הרי כאן ארבעה?											ז ◇
אב"א: לית להו,											! ◇
ואב"א: אית להו, מי לא א"ר חנינא שחור אדום הוא אלא שלקה, ה"נ - מלקא הוא דלקי.											! ◇
מטהרין.	בית הלל:										■ ◇
היינו תנא קמא											ז
איכא בינייהו לתלות.											! ◇
הירוק עקביא בן מהללאל מטמא.											■ ◇
ולית ליה לעקביא דמיה דמיה הרי כאן ארבעה?											ז
אב"א: לית ליה											! ◇
ואב"א: אית ליה, מי לא א"ר חנינא שחור - אדום הוא אלא שלקה, הכא נמי - מלקא הוא דלקי.											! ◇
וחכמים מטהרין.											■ ◇
היינו ת"ק											ז

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>■ מקרא-key:</p>	

נדה-כל היד	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
איכא בינייהו לתלות.																		!	◇	
אם אינו מטמא משום כתם כלי.	רבי מאיר:																		■	<
ירד ר"מ לשיטת עקביא בן מהללאל וטימא, וה"ק להו לרבנן: נהי דהיכא דקא משכחת כתם ירוק אמנא לא מטמאיתו, היכא דקחזיא דם ירוק מגופה - תטמא.	רבי יוחנן:																			■
אי הכי, אם אינו מטמא משום כתם מטמא משום משקה? משום רואה מבעיא ליה																				?
נהי היכא דקא חזיא דם ירוק מעיקרא לא מטמאיתו, היכא דחזיא דם אדום והדר חזיא דם ירוק תטמא, מידי דהוה אמשקה זב וזבה.	אלא ה"ק להו: [רבי מאיר]																			◇
דומיא דרוק,מה רוק שמתעגל ויוצא, אף כל שמתעגל ויוצא, לאפוקי האי - דאין מתעגל ויוצא.	ורבנן:																			◇
אי הכי - שפיר קאמרי ליה רבנן לר' מאיר																				?
להוי כמשקה להכשיר את הזרעים.	אלא ה"ק להו: [רבי מאיר]																			◇
ורבנן בעי (במדבר כ"ג) דם הללים וליכא	[רבנן]																			◇
אי הכי, שפיר קאמרי ליה רבנן לר' מאיר																				?
אלפיה בג"ש, כתיב הכא (שיר השירים ד') שלחוך פרדס רמונים וכתבי התם (איוב ה) ושולה מים על פני חוצות.	אלא ה"ק להו: [רבי מאיר]																			◇
אדם דן ק"ו מעצמו, ואין אדם דן ג"ש מעצמו.	ורבנן:																			◇
רבי יוסי אומר לא כך וכו'.																				<
היינו ת"ק																				?
הא קמ"ל: מאן ת"ק - רבי יוסי, וכל האומר דבר בשם אומר מביא גאולה לעולם.																				◇
איזהו אדום - כדם המכה.																				<
מאי כדם המכה?																				?
כדם שור שחוט.	רבי יהודה אמר שמואל:																			◇
ולימא כדם שחיטה																				?
אי אמר כדם שחיטה - הוה אמינא ככולה שחיטה, קמ"ל - כדם המכה - כתחילת הכאה של סכין.																				?
כדם צפור חיה.	עולא:																			◇
חיה - לאפוקי שחוט, או דלמא לאפוקי כחוש?	איבעיא להו:																			◇
תיקו.																				?
כדם מאכולת של ראש.	זעירי אמר רבי חנינא:																			◇
הרגה מאכולת - הרי זה תולה בה	מיתיבי:																			?
מאי לאו - דכוליה גופה																				?
לא, דראשה.																				?
כדם אצבע קטנה של יד, שנגפה וחיתה וחזרה ונגפה, ולא של כל אדם אלא של בחור שלא נשא אשה, ועד כמה - עד בן עשרים.	אמי ורדינאה א"ר אבהו:																			◇
תולה בבנה ובבעלה	מיתיבי:																			◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>■ מקרא-key:</p>	

נדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא											
בשלמא בבנה - משכחת לה, אלא בעלה - היכי משכחת לה?				?							
כגון שנכנסה לחופה ולא נבעלה.	ר"נ בר יצחק:			!					◊		
כדם הקזה.	רב נחמן:			!					◊		
מעשה ותלה ר"מ בקילור, ורבי תלה בשרף שקמה	מיתיבי:			?							
מאי לאו - אאדום?				?							
לא, אשאר דמים.				!							
אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוו יתבי קמיה אומנא, שקלי ליה קרנא קמייתא לאמימר, חזייה									○	◊	
אדום דתנן - כי האי.	אמר להו: [אמימר]								■	◊	
שקלי ליה אחריתי									○	◊	
אשתני.	אמר להו: [אמימר]								○		
כגון אנא דלא ידענא בין האי להאי - לא מבעי לי למחזי דמא.	רב אשי:								○	◊	
שחור כחרת.										■	◊
חרת שאמרו - דיו.	רבה בר רב הונא:									■	◊
שחור - כחרת, ושחור שאמרו - דיו.	תניא נמי הכי:									■	◊
ולימא דין									?		
אי אמר דיו - הוה אמינא: כי פכחותא דדיותא, קמ"ל - כי חרותא דדיותא.									!		
בלחה או ביבשתא?	איבעיא להו:								^	◊	
דרבי אמי פלי קורטא דדיותא ובדיק בה.	תא שמע: [רבי אמי]								○ !	◊	
כקיר, כדיו, וכענב - טמאה, וזוהי ששנינו עמוק מכן - טמאה.	רב יהודה אמר שמואל:									■	◊
כזית, כזפת, וכעורב - טהור, וזוהי ששנינו דיהה מכן - טהור.	רבי אלעזר:									■	◊
עולא:										■	◊
עולא אקלע לפומבדיתא, חזייה לההוא טייעא דלבוש דלבושא אוכמא, אמר להו: שחור דתנן - כי האי.	[עולא]								○	◊	
מרטו מנייה פורתא פורתא, יהבו ביה ארבע מאה זוזי.									○		
אלו כלים האולייירין הבאים ממדינת הים.	רבי יוחנן:									■	◊
למימרא דאוכמי נינהו?									?		
והאמר להו רבי ינאי לבניו: בני, אל תקברוני לא בכלים שחורים ולא בכלים לבנים, שחורים - שמא אזכה, ואהיה כאבל בין החתנים, לבנים - שמא לא אזכה, ואהיה כחתן בין האבלים, אלא בכלים האולייירין הבאים ממדינת הים.	[רבי ינאי]								○ ?	◊	
אלמא - לאו אוכמי נינהו									?		
לא קשיא, הא - בגלימא, הא - בפתורא.									!	◊	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכולם אין בודקין אלא על גבי מטלית לבנה.	רב יהודה אמר שמואל:									◊
ושחור - על גבי אדום.	רב יצחק בר אבודימי:									◊
ולא פליגי, הא - בשחור, הא - בשאר דמים.	רב ירמיה מדפתי:									◊
אי הכי, לימא שמואל חוץ משחור	מתקיף לה רב אשי:					⚡				
בשחור גופיה קמפלגי.	אלא אמר רב אשי:									◊
כולן - עמוק מכן - טמא, דיהה מכן - טהור, כשחור.	עולא:									◊
ואלא מאי שניא שחור - דנקט?										⚡
סד"א: הואיל ואמר רבי חנינא שחור - אדום הוא, אלא שלקה, הילכך - אפילו דיהה מכן נמי ליטמא, קמשמע לן.										!
וכולן, עמוק מכן - טמא, דיהה מכן - נמי טמא, חוץ משחור.	רבי אמי בר אבא:									◊
אלא מאי אהני שיעוריה דרבנן?										⚡
לאפוקי דיהה דדיהה.										!
וכולן, עמוק מכן - טהור, דיהה מכן - טהור, חוץ משחור.	איכא דאמרי, רמי בר אבא:									◊
ולהכי מהני שיעוריה דרבנן.										◊
וכולן, עמוק מכן - טמא, דיהה מכן - טהור, חוץ ממזג, שעמוק מכן - טהור, דיהה מכן - טהור.	בר קפרא:									◊
בר קפרא אדיהו ליה - ודכי, אעמיקו ליה - ודכי	[בר קפרא]									○
כמה נפיש גברא דלביה כמשמעיה	רבי חנינא:									○
וכקרון כרכום.										◊
לה ולא יבש.	תנא:									◊
כתחתון לא כעליון	תני הדא:									◊
כעליון ולא כתחתון	ותניא אידך:									◊
כעליון, וכל שכן כתחתון	ותניא אידך:									◊
כתחתון, וכל שכן כעליון.	ותניא אידך:									◊
תלתא דרי ותלתא טרפן הויין, נקוט דרא מציעאה וטרפא מציעתא בידך.	אביי:									◊
בגושיהו שנינו	כי אתו לקמיה דרבי אבהו, אמר להו:									◊
וכמימי אדמה.										◊
כמימי אדמה - מביא אדמה שמנה מבקעת בית כרם, ומציף עליה מים - דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]									◊
מבקעת יודפת.	רבי עקיבא:									◊
מבקעת סכני.	רבי יוסי:									◊
אף מבקעת גנוסר וכיוצא בהן.	רבי שמעון:									◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
<p>■ מיקרא-statement ^ קושיא-challenge ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	
<p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	
<p>■ מיקרא-key:</p>	

מאן דאמר	מיקרא	נדה-כל היד	כ	י	ז	ח	ט	י	כ
תניא אידיך:	וכמימי אדמה - מביא אדמה שמנה מבקעת בית כרם ומציף עליה מים כקליפת השום, ואין שיעור למים - משום דאין שיעור לעפר, ואין בודקין אותן צלולין אלא עכורין, צללו - חוזר ועוכרן, וכשהוא עוכרן - אין עוכרן ביד אלא בכלי.	מיקרא							
איבעיא להו:	אין עוכרין אותן ביד אלא בכלי דלא לרמיה בידיה ולעכרינהו, אבל במנא - כי עכר ליה בידיה שפיר דמי, או דלמא: דלא לעכרינהו בידיה, אלא במנא?	מיקרא							
ת"ש:	כשהוא בודקן - אין בודקן אלא בכוס.	מיקרא							
ועדיין תבעי לך:	בדיקה - בכוס, עכירה במא?	מיקרא							
תיקו.		מיקרא							
כי אתו לקמיה דרבה בר אבוה, אמר להו:	במקומה שנינו.	מיקרא							
[רבי חנינא]	רבי חנינא פלי קורטא דגרשתא ובדיק ביה	מיקרא							
[רבי ישמעאל ברבי יוסי]	לייט עליה רבי ישמעאל ברבי יוסי באסכרה - רבי חנינא הוא דחכים, כולי עלמא - לאו חכימי הכי.	מיקרא							
רבי יוחנן:	חכמתא דרבי חנינא גרמא לי דלא אחזי דמא, מטמינא - מטהר, מטהרנא - מטמא.	מיקרא							
רבי אלעזר:	ענוותנותא דרבי חנינא גרמא לי דחזאי דמא, ומה רבי חנינא דענותן הוא - מחית נפשיה לספק וחזי, אנא לא אחזי?	מיקרא							
רבי זירא:	טבעא דבבל גרמא לי דלא חזאי דמא, דאמינא בטבעא לא ידענא, בדמא ידענא?	מיקרא							
	למימרא דבטבעא תליא מלתא, והא רבה הוא דידע בטבעא ולא ידע בדמא	מיקרא							
	כל שכן קאמר, ומה רבה דידע בטבעא - לא חזאי דמא, ואנא אחזי?	מיקרא							
[עולא]	עולא אקלע לפומבדיתא, אייתו לקמיה דמא ולא חזאי	מיקרא							
[עולא]	אמר: ומה רבי אלעזר דמרא דארעא דישראל הוה, כי מקלע לאתרא דר' יהודה - לא חזי דמא, אנא אחזי?	מיקרא							
	ואמאי קרו ליה מרא דארעא דישראל?	מיקרא							
[רבי אלעזר]	דההיא אתא דאיתא דמא לקמיה דרבי אלעזר, הוה יתיב רבי אמי קמיה, ארזיה, אמר לה: האי דם חימוד הוא.	מיקרא							
	בתר דנפקא אטפל לה רבי אמי.	מיקרא							
	א"ל: בעלי היה בדרך וחמדתי	מיקרא							
[רבי אמי]	קרי עליה: (תהלים כה) סוד ה' ליראיו.	מיקרא							
	אפרא הורמוזי אמייה דשבור מלכא שדרה דמא לקמיה דרבא, הוה יתיב רב עובדיה קמיה, ארזיה	מיקרא							
[רבא]	אמר לה: האי דם חימוד הוא.	מיקרא							
	אמרה ליה לברה: תא חזי כמה חכימי יהודאי	מיקרא							
	א"ל: דלמא כסומא בארובה?	מיקרא							
[רבא]	הדר שדרה ליה שתין מיני דמא, וכולהו אמרינהו, ההוא בתרא דם כנים הוה, ולא ידע, אסתייע מילתא ושדר לה סריקותא דמקטלא כלמי	מיקרא							
	אמרה: יהודאי, בתווי דלכא יתבתן	מיקרא							
רב יהודה:	מרישא הוה חזינא דמא, כיון דאמרה לי אמייה דיצחק ברי: האי טיפתא קמייתא לא מיייתנן לה קמייהו דרבנן, משום דהוימא - לא חזינא, בין טמאה לטהורה ודאי חזינא.	מיקרא							
	ילתא אייתא דמא לקמיה דרבה בר בר חנה - וטמי לה, הדר אייתא לקמיה דרב יצחק בריה דרב יהודה - ודכי לה.	מיקרא							

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■</p>
<p>key-מקרא:</p>	

גדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והיכי עביד הכי?										ז	
הכס שטימא - אין חברו רשאי לטער, אסר - אין חברו רשאי להתיר	והתניא:									ז	◊
מעיקרא טמויי הוה מטמי לה, כיון דא"ל: דכל יומא הוה מדכי לי כי האי גונא, והאינדא הוא דחש בעיניה - דכי לה.	[רב יצחק בריה דרב יהודה]									!	◊
ומי מהימני?										ז	
נאמנת אשה לומר כזה ראיתי ואבדתיו.	אין, והתניא:									!	◊
כזה טיהר איש פלוני חכם מהן	איבעיא להו:									^	◊
נאמנת אשה לומר כזה ראיתי ואבדתיו	תא שמע:									ז	◊
שאני התם - דליתיה לקמה.										!	
דילתא אייתא דמא לקמיה דרבה בר בר חנה - וטמי לה, לקמיה דרב יצחק בריה דרב יהודה - ודכי לה.	תא שמע:									ז	◊
והיכי עביד הכי?										ז	
הכס שטימא אין חברו רשאי לטער וכו'	והתניא:									ז	◊
טמויי הוה מטמי לה, כיון דאמרה ליה דכל יומא מדכי לה כי האי גונא, והאינדא הוא דחש בעיניה - הדר דכי לה										!	◊
אלמא: מהימנא לה	ואמרינן:									ז	◊
רב יצחק בר יהודה - אנגריה סמך.	[רב יצחק בר יהודה]									!	◊
רבי ראה דם בלילה - וטימא, ראה ביום - וטיהר, המתין שעה אחת - חזר וטימא, אמר: אי לי שמא טעית? שמא טעית?	[רבי]									o	◊
ודאי טעה										ז	
לא יאמר חכם אילו היה לח היה ודאי טמא, אלא אמר אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות	התניא:									ז	◊
מעיקרא אחזקיה בטמא כיון דחזא לצפרא דאשתני אמר ודאי טהור הוה, ובלילה הוא דלא אתחזי שפיר, כיון דחזא דהדר אשתני אמר: האי - טמא הוא, ומפכח הוא דקא מפכח ואזיל.										!	◊
רבי בדיק לאור הנר	[רבי]										◊
רבי ישמעאל ברבי יוסף	[רבי ישמעאל ברבי יוסף]										◊
וכולן אין בודקין אותן אלא בין חמה לצל.	רב אמר בר שמואל:										◊
בהמה, ובצל ידו.	רב נחמן אמר רבה בר אבוח:										◊
וכמזוג שני חלקים כו'.											◊
השרוני נידון ככרמלי חי - ולא מזוג, חדש - ולא ישן.	תנא:										◊
וכולן אין בודקין אותן אלא בכוס טבריא פשוט.	רב יצחק בר אבודימי:										◊
מאי טעמא?										^	
של כל העולם כולו, מחזיק לוג - עושין אותו ממנה שני לוגין עושין אותו ממאתים, כוס טבריא פשוט אפי' מחזיק שני לוגין - עושין אותו ממנה ואידי דקליש - ידע ביה טפי.	אביי:									!	◊
הדרן עלך כל היד											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום-חזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדה-המפלת חתיכה		מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	מ
מימרא	המפלת חתיכה, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה.	[ת"ק]										◆
	בין כך ובין כך טמאה.	רבי יהודה:										◆
	המפלת כמין קליפה, כמין שעה, כמין עפר, כמין יבחושין אדומים - תטיל למים, אם נמוחו - טמאה, ואם לאו - טהורה.											■
	המפלת כמין דגים, חגבים, שקצים ורמשים, אם יש עמהם דם - טמאה, ואם לאו - טהורה.											■
	המפלת מין בהמה היה ועוף, בין טמאין בין טהורין, אם זכר - תשב לזכר, ואם נקבה - תשב לנקבה, ואם אינן ידוע - תשב לזכר ולנקבה - דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										■
	כל שאין בו מצורת אדם - אינו ולד.	חכמים:										■
	לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים, אבל של שאר מיני דמים - טהורה.	רב יהודה אמר שמואל:										◊
	של ארבעת מיני דמים - דברי הכל טמאה, של שאר מיני דמים - דברי הכל טהורה, לא נחלקו אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה	רבי יוחנן:										◊
	זיל בתר רוב חתיכות, ורוב חתיכות של ארבעת מיני דמים הויין.	רבי יהודה סבר:										◆
	לא אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים.	רבנן סברי:										◆
	איני											⚡
	המפלת חתיכה אדומה, שחורה, ירוקה, ולבנה, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה.	והא כ' אהר"ב השע"א מנהרדעא, אתא ואייתי פלוגתא דרבנן										◆
	בין כך ובין כך טמאה	רבי יהודה:										◆
	קשיא לשמואל בחדא, ולרבי יוחנן בתרת:											■
	לשמואל בחדא - דאמר שמואל: לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים, והא קתני ירוקה ולבנה, ופליג רבי יהודה											⚡
	וכי תימא: כי פליג רבי יהודה - אאדומה ושחורה, ואירוקה ולבנה - לא											!
	אלא ירוקה ולבנה למאן קתני לה?											⚡
	אילימא רבנן											!
	השתא אדומה ושחורה מטהרי רבנן, ירוקה ולבנה מיבעיא?											⚡
	אלא לאו - לרבי יהודה, ופליג											!
	ותו, לרבי יוחנן דאמר: של ארבעת מיני דמים - דברי הכל טמאה, הא קתני אדומה ושחורה ופליגי רבנן											⚡
	וכי תימא: כי פליגי רבנן - אירוקה ולבנה, אבל אדומה ושחורה - לא											!
	אלא אדומה ושחורה למאן קתני לה?											⚡
	אילימא רבי יהודה											!
	השתא ירוקה ולבנה טמאה, אדומה ושחורה מיבעיא?											⚡
	אלא לאו - רבנן, ופליגי											!
	באפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמיפליגי, ובפלוגתא דהני תנאי יצחק:	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:										■
	קשתה שנים ולשלישי הפילה, ואינה יודעת מה הפילה - הרי זו ספק לידה ספק זיבה, מביאה קרבן ואינו נאכל.	דתניא: [ת"ק]										◆
	מביאה קרבן ונאכל, שאי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם.	רבי יהושע:										◆

Talmud Navigator

מקרא-key:		מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	
מקרא-key:		מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	
גדה-המפלת חתיכה		מאן דאמר	
מימרא		מאן דאמר	
לא טימא רבי יהודה - אלא בחתיכה של ארבעה מיני דמים, אבל של שאר מיני דמים - טהורה.	לישנא אחרינא אמרי לה, אמר רב יהודה אמר שמואל:	◊	3
המפלת חתיכה אדומה ושחורה ירוקה ולבנה, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה	איני, והא כי אתא רב הושעיא מנהרדעא, אתא ואייתי מתניתא בידיה: [רבנן]	◊	3
בין כך ובין כך טמאה.	רבי יהודה:	◊	3
קתני אדומה ושחורה ירוקה ולבנה - ופליג ר' יהודה		◊	3
וכי טימא: כי פליג ר' יהודה - אדומה ושחורה, אבל ירוקה ולבנה - לא		!	3
אלא ירוקה ולבנה מאן קתני לה?		◊	3
אלימא לרבנן		!	3
השתא אדומה ושחורה קא מטהרי רבנן, ירוקה ולבנה מיבעיא?		◊	3
אלא לאו - לר' יהודה, ופליג		!	3
באפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמיפליג, ובפלוגא דהני תנאי	אלא אמר ר' יוחנן:	◊	3
קשתה שנים ולשלישי הפילה, ואינה יודעת מה הפילה - הרי זו ספק לידה ספק זיבה, מביאה קרבן ואינו נאכל.	דתניא: [ת"ק]	◊	3
מביאה קרבן ונאכל, לפי שאי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם.	רבי הושע:	◊	3
המפלת חתיכה, סומכוס אומר משום רבי מאיר, וכן היה רבי שמעון בן מנסיא אומר כדבריו: קורעה, אם יש דם בתוכה - טמאה, ואם לאו - טהורה.	ת"ר: [סומכוס אומר משום רבי מאיר, וכן היה רבי שמעון בן מנסיא אומר כדבריו]	◊	3
כרבנן, ועדיפא מדרבנן, כרבנן - דאמרי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם, ועדיפא מדרבנן - דאינהו סברי עמה - אין, בתוכה - לא, וסומכוס סבר: אפילו בתוכה.		◊	3
המפלת חתיכה, ר' אחא אומר: קורעה, אם תוכה מאדים - טמאה, ואם לאו - טהורה.	ותניא אידך: [רבי אחא]	◊	3
כסומכוס, ועדיפא מסומכוס.		◊	3
המפלת חתיכה, רבי בנימין אומר: קורעה, אם יש בה עצם - אמו טמאה לידה.	ותניא אידך: [רבי בנימין]	◊	3
ובחתיכה לבנה.	רב חסדא:	◊	3
המפלת חתיכה לבנה - קורעה, אם יש בה עצם - אמו טמאה לידה.	וכן כי אתא זוגא דמן חדייב, אתא ואייתי מתניתא בידיה:	◊	3
המפלת חתיכה - קורעה, אם יש בה דם אגור - טמאה, ואם לאו - טהורה	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:	◊	3
כסומכוס וקילא מכולהו.		◊	3
הרואה דם בשפופרת מהו? (ויקרא ט"ו) בבשרה אמר רחמנא ולא בשפופרת או דלמא - האי בבשרה מיבעי ליה - שמשמאה מפנים כבחויץ?	בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא:	◊	3
בבשרה אמר רחמנא ולא בשפופרת דאי בבשרה מבעי ליה שמשמאה מפנים כבחויץ - א"כ נימא קרא בשרה, מאי בבשרה - שמע מינה תרתי.	אמר ליה: [רבי זירא]	!	3
המפלת חתיכה - קורעה, אם יש בה דם אגור - טמאה, ואם לאו - טהורה	והא"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:	◊	3
הכי השתא? התם - דרכה של אשה לראות דם בחתיכה, הכא - אין דרכה של אשה לראות דם בשפופרת.		!	3

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
לימא שפופרת תנאי היא								⚡	◊	3
המפלת חתיכה, אף על פי שמלאה דם, אם יש עמה דם - טמאה, ואם לאו - טהורה.	דתניא: [ת"ק]							■	⚡	◊
בבשרה - ולא בשפיר, ולא בחתיכה.	רבי אליעזר:							■	⚡	◊
ר' אליעזר היינו תנא קמא								⚡	⚡	3
בבשרה ולא בשפיר ולא בחתיכה	אימא: שרבי אליעזר אומר:							■	⚡	◊
אין זה דם נדה אלא דם חתיכה	חכמים:							■	⚡	◊
תנא קמא נמי טהורי מטהר								⚡	⚡	3
אלא דפלי פלווי איכא בנייהו								■	⚡	3
בבשרה - ולא בשפיר ולא בחתיכה, והוא הדין לשפופרת והני מילי - היכא דשיעא, אבל פלי פלווי - טמאה, מאי טעמיה - בבשרה קרינא ביה.	תנא קמא סבר:							◆	■	⚡
אף על גב דפלי פלווי - אין זה דם נדה אלא דם חתיכה, הא דם נדה ודאי טמא, ואפילו בשפופרת נמי	ואתו רבנן למימר:							◆	■	⚡
בשפופרת כולי עלמא לא פליגי דטהורה, כי פליגי - בחתיכה	אביי:							!	⚡	3
דרכה של אשה לראות דם בחתיכה	מר סבר: [ת"ק]							◆	■	!
אין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה.	ומר סבר: [רבנן]							◆	■	!
דכולי עלמא אין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה, והכא באשה טהורה ומקור מקומו טמא קמפלגי	רבא:							!	⚡	3
אשה טהורה, ודם טמא - דהא אתי דרך מקור.	דר' אליעזר סבר:							◆	■	!
אשה טהורה, ומקור מקומו טהור.	ורבנן סברי:							◆	■	!
הרואה קרי בקיסם מהו? (ויקרא ט"ו) ממנו אמר רחמנא - עד דנפיק מבשרו - ולא בקיסם, או דלמא האי ממנו - עד שתצא טומאתו לחוץ ואפי' בקיסם נמי?	בעא מיניה רבה מרב הונא:									^
תפוק ליה דהוא עצמו אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה.	אמר ליה: [רב הונא]									⚡
למימרא דנוגע הוי? אלא מעתה - אל יסתור בזיבה										⚡
(ויקרא טו) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע מה זיבה סותרת - אף שכבת זרע נמי סותרת?	אלמה תניא:									⚡
סתירה, היינו טעמא דסותר - לפי שאי אפשר לה בלא צחצוחי זיבה.	אמר ליה: [רב הונא]							!	⚡	3
אלא מעתה חסותור כל ז'								⚡	⚡	3
זאת תורת הזב וגו' מה זיבה סותרת - אף שכבת זרע סותרת, אי מה זיבה סותרת כל ז' אף שכבת זרע נמי סותרת כל ז' ת"ל (ויקרא ט"ו) לטמאה בה - אין לך בה אלא מה שאמור בה - סותרת יום אחד?	אלמה תניא:									⚡
גזירת הכתוב היא, זיבה גמורה דלא ערבה בה שכבת זרע - סותרת כל שבעה, צחצוחי זיבה דערבה בה שכבת זרע - לא סותרת אלא יום אחד.	אמר ליה: [רב הונא]							!	⚡	3
דם יבש מהו? (ויקרא ט"ו) כי יזוב זוב דמה אמר רחמנא - עד דמידב דייב ליה, לח - אין, יבש - לא, או דלמא: האי כי יזוב זוב דמה - אורחא דמילתא היא, ולעולם אפילו יבש נמי?	בעא מיניה ר' יוסי ברבי חנינא מרבי אלעזר:									^
דם הנדה ובשר המת - מטמאין לחים ויבשים.	א"ל: [רבי אלעזר] תניתה:									⚡
לח ונעשה יבש לא קא מיבעיא לי, כי מיבעיא לי - יבש מעיקרא.	אמר ליה: [ר' יוסי ברבי חנינא]									^
המפלת כמין קליפה, כמין שעררה, כמין עפר, כמין יבחושין אדומין - תטיל למים, אם נמוחו - טמאה.	הא נמי תניתה:									⚡
אי הכי - בלא נמוחו נמי:										⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

נדה-המפלת חתיכה	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
מימרא											
כי לא נמוחו - בריה בפני עצמה היא.	רבה:								!		◊
ומי איכא כי האי גוונא?									?		
מעשה באשה שהיתה מפלת כמין קליפות אדומות, ובאו ושאלו את אבא, ואבא שאל לחכמים, וחכמים שאלו לרופאים, ואמרו להם: אשה זו מכה יש לה בתוך מעיה שממנה מפלת כמין קליפות, תטיל למים, אם נמוחו - העלה אבא מטבעין ליבנה:	אין, והתניא, א"ר אלעזר בר' צדוק, שני מעשים העלה אבא מטבעין ליבנה:								!		◊
ושוב מעשה באשה שהיתה מפלת כמין שערות אדומות, ובאה ושאלה את אבא, ואבא שאל לחכמים, וחכמים לרופאים, ואמרו להם: שומא יש לה בתוך מעיה, שממנה מפלת כמין שערות אדומות, תטיל למים, אם נמוחו - טמאה.									!		◊
ובפושרין.	ריש לקיש:								■		◊
תטיל למים, ובפושרין	תניא נמי הכי:								■		
ממעכתו ברוק על גבי הצפורן.	רשב"ג:								■		◊
מאי בנייהו?									?		
מעוך על ידי הדחק איכא בנייהו.	רבינא:								!		◊
כמה היא שרייתן בפושרין - מעת לעת הכא מאי? מי בעינא מעת לעת או לא? שרץ ונבלה דאקושי - בעינן מעת לעת, אבל דם דרכיך - לא, או דלמא לא שנא?	התם תנן:								^		◊
תיקו.									■		
המפלת כמין דגים.											■
ולילפוג נמי רבי יהודה בהא											?
במחלוקת שנויה, ורבנן היא.	ריש לקיש:										!
אפילו תימא רבי יהודה עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם אלא גבי חתיכה - דעביד דם דקריש והוי חתיכה, אבל בריה - לא הוי.	רבי יוחנן:										!
ולהך לישנא דא"ר יוחנן: באי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם קמפלגי, לפלוג נמי ר' יהודה בהא											?
מאן דמתני הך לישנא מתני הכי: רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו במחלוקת שנויה, ורבנן היא.											!
המפלת כמין בהמה וכו'.											■
מ"ט דר' מאיר - הואיל ונאמרה בו יצירה כאדם.	רב יהודה אמר שמואל:										■
אלא מעתה, המפלת דמות תנין תהא אמו טמאה לידה הואיל ונאמר בו יצירה כאדם, שנאמר (בראשית א') ויברא אלהים את התנינים הגדולים											?
דנין יצירה מיצירה, ואין דנין בריאה מיצירה.	אמרי:										!
מאי נפקא מינה?											?
(ויקרא י"ד) ושב הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה	הא תנא דבי רבי ישמעאל:										?
ועוד: נגמר בריאה מבריאה, דכתיב (בראשית א') ויברא אלהים את האדם בצלמן											?
ויברא - לגופיה, וייצר לאפנויי, ודנין יצירה מיצירה.	אמרי:										!
אדרבה: וייצר - לגופיה, ויברא - לאפנויי, ודנין בריאה מבריאה											?
אלא: וייצר - מופנה משני צדדין, מופנה גבי אדם ומופנה גבי בהמה ויברא - גבי אדם מופנה, גבי תנינים אינו מופנה.											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדה-המפלת חתיכה		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
מאי מופנה גבי בהמה?										א	
אילמא מדכתיב, (בראשית א') ויעש אלהים את חית הארץ וכתוב (בראשית ב') ויצר [ה'] אלהים מן האדמה כל חית השדה											◊
גבי תנין נמי אפנויי מופנה, דכתיב (בראשית א') ואת כל רמש האדמה, וכתוב (בראשית א') ויברא אלהים את התנינים הגדולים										ז	
רמש דכתיב התם - דיבשה הוא.										!	
ומאי נפקא מינה בין מופנה מצד אחד למופנה משני צדדין?										ז	◊
כל גורה שוה שאינה מופנה כל עיקר - אין למדין הימנה	נפקא מינה דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל:									!	◊
מופנה מצד אחד, לרבי ישמעאל - למדין ואין מושיבין משיבין	[לרבי ישמעאל]									!	◊
למדין ומשיבין	לרבנן:									!	◊
מופנה משני צדדין, דברי הכל - למדין ואין משיבין.	[דברי הכל]									!	◊
ורבי ישמעאל, מאי איכא בין מופנה מצד אחד למופנה משני צדדין?										א	◊
נפקא מינה דהיכא דאיכא מופנה מצד אחד ומופנה משני צדדין, שבקינן מופנה מצד אחד וילפינן מופנה משני צדדין	[לרבי ישמעאל]									!	!
ולהכי אפניה רחמנא לבהמה משני צדדין, כי היכי דלא נגמר מן מופנה מצד אחד.										!	◊
כל גורה שוה שאינה מופנה כל עיקר - למדין ומשיבין	דב אחא בריה דרבא מוסיף לה משמיה דרבי אלעזר									!	◊
מופנה מצד אחד לרבי ישמעאל - למדין ואין משיבין	[לרבי ישמעאל]									!	◊
למדין ומשיבין	לרבנן:									!	◊
מופנה משני צדדין, דברי הכל - למדין ואין משיבין.	[דברי הכל]									!	◊
ולרבנן, מאי איכא בין מופנה מצד אחד לשאינה מופנה כל עיקר?										א	◊
נ"מ היכא דמשכחת לה מופנה מצד אחד ושאינה מופנה כל עיקר, ולא להאי אית ליה פירכא, ולא להאי אית ליה פירכא - שבקינן שאינה מופנה כל עיקר, וגמרינן ממופנה מצד אחד.	[לרבנן]									!	!
והכא מאי פירכא איכא?										ז	!
משום דאיכא למיפרך: מה לאדם - שכן מטמא מחיים.										!	!
היינו טעמא דר"מ - הואיל ונאמרה בו יצירה כאדם.	וכן א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:										■
אלא מעתה - המפלת דמות הר אמו טמאה לידה - שנאמר (עמוס ד') כי הגה יוצר הרים ובורא רוק	א"ל רבי אמי:										ז
הר מי קא מפלת? אבן היא דקא מפלת, הוא - גוש איקרי.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא]									!	◊
אלא מעתה - המפלת רוח תהא אמו טמאה לידה, הואיל ונאמרה בו בריאה כאדם, דכתיב (עמוס ד') ובורא רוק											ז
וכי תימא לא מופנה										!	
מדהוה ליה למכתב יוצר הרים ורוח, וכתוב ובורא רוח - ש"מ לאפנויי										ז	
דנין דברי תורה מדברי תורה, ואין דנין דברי תורה מדברי קבלה.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא]									!	◊
היינו טעמא דר"מ - הואיל ועיניהם דומות כשל אדם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ד	ג	ב	א
אלא מעתה - המפלת דמות נחש - תהא אמו טמאה לידה, הואיל וגלגל עינו עגולה כשל אדם								⚡		◊
וכי תימא - הכי נמי								!		
ליתני נחש								⚡		
אי תנא נחש, הוה אמינא: בנחש הוא דפליגי רבנן עליה דר"מ - דלא כתיב ביה יצירה, אבל בהמה וחיה - לא פליגי, דכתיבא ביה יצירה.								!		◊
והא גבי מומין קתני לה - את שגלגל עינו עגול כשל אדם								⚡		◊
לא קשיא, הא - באוכמא, הא - בציריא.								!		◊
היינו טעמא דר"מ - הואיל ועיניהם הולכות לפנייהם כשל אדם.	רבי ינאי:									■
והרי עוף, דאין עינו הולכות לפניו, וקאמר ר"מ דטמא								⚡		
בקריא וקיפופא, ובשאר עופות לא.	אביי:							!		◊
נראין דברי ר"מ בבהמה וחיה, ודברי חכמים בעופות	מיתיבי: ר' חנינא בן גמליאל:							⚡		◊
מאי עופות?								⚡		
אילימא בקריא וקיפופא								!		
מ"ש בהמה וחיה - דעיניהן הולכות לפנייהן כשל אדם, קריא וקיפופא - נמי								⚡		
אלא פשיטא - בשאר עופות								!		
מכלל דר"מ פליג בשאר עופות								⚡		
נראין דברי ר"מ בבהמה וחיה והוא הדין לקריא וקיפופא, ודברי חכמים בשאר עופות, שאף ר"מ לא נחלק עמהם אלא בקריא וקיפופא, אבל בשאר עופות מודי להו.	חסורי מיחסרה והכי קתני, ר' חנינא בן גמליאל:							!		◊
המפלת מין בהמה וחיה, לדברי ר"מ - ולד, ולדברי חכמים - אינו ולד, בעופות - תיבדק.	והתניא, א"ר אלעזר בר' צדוק:							⚡		◊
למאן, תיבדק? לאו לדברי ר"מ דאמר קריא וקיפופא - אין, שאר עופות - לא?								⚡		
לא, תיבדק לרבנן, דאמרי קריא וקיפופא - אין, שאר עופות - לא, ומ"ש קריא וקיפופא מבהמה וחיה? הואיל ויש להן לסתות כאדם.	רב אחא בריה דרב איקא:							!		◊
לר"מ דאמר בהמה במעי אשה ולד מעליא הוא קבל בה אביה קידושין מהו? למאי נפקא מינה - לאיתסורי באחותה.	בעא מיניה רבי ירמיה מר' זורא:									⚡
למימרא דחיי?								⚡		
לא אמרה ר"מ אלא הואיל ובמינו מתקיים	והאמר רב יהודה אמר רב:							⚡		◊
אמר רב אחא בר יעקב: עד כאן הביאו רבי ירמיה לר' זורא לידוי גיחוך ולא גחוך.	[רב אחא בר יעקב]									○
לא אמרה רבי מאיר אלא הואיל ובמינו מתקיים.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:									■
אף אנן נמי תנינא	רב ירמיה מדפתי:									■
המפלת כמין בהמה חיה ועוף דברי ר"מ	[תנינא] [רבי מאיר]							◆		◊
עד שיהא בו מצורת אדם	חכמים:							◆		◊
והמפלת סנדל, או שליא, או שפיר מרוקם, והיוצא מחותך - הבא אחריו בכור לנחלה ואינו בכור לכהן.										◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדה-המפלת חתיכה	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
ואי ס"ד דחיי, הבא אחריו בכור לנחלה מי הוי?												◊
לעולם - דחיי, ושאני התם דאמר קרא (דברים כ"א) ראשית אוננו - מי שלבו דוה עליו, יצא זה שאין לבו דוה עליו.	רבא:											◊
לרבי מאיר דאמר בהמה במעי אשה - ולד מעליא הוא, אדם במעי בהמה מאי? למאי נפקא מיניה - לאשתרויי באכילה.	בעא מיניה רב אדא בר אהבה מאביי:											◊
ותפשוט ליה מהא דר' יוחנן												◊
השוחט את הבהמה ומצא בה דמות יונה - אסורה באכילה	דא"ר יוחנן:											◊
הכי השתא? התם - לא פרסות איכא ולא פרסה איכא, הכא - נהי דפרסות ליכא, פרסה מיהא איכא. וחכ"א כל שאין בו כו'.												◊
גופו תייש ופניו אדם - אדם, גופו אדם ופניו תייש - ולא כלום, לא נחלקו אלא שפניו אדם ונברא בעין אחת כבהמה	רב ירמיה בר אבא אמר רב, הכל מודים:											◊
מצורת אדם.	שרבי מאיר אומר:											◊
כל צורת אדם.	וחכ"א:											◊
והא איפכא תניא	אמרו לו לרב ירמיה בר אבא:											◊
כל צורת	רבי מאיר:											◊
מצורת	חכמים:											◊
אי תניא - תניא.	אמר להו: [רב ירמיה בר אבא]											◊
מצח והגבינים והעניים והלסתות וגבות הזקן - עד שיהו כולם כאחד.	ר' ירמיה בר אבא אמר רבי יוחנן:											◊
מצח והגבן והעין והלסת וגבות הזקן - עד שיהו כולם כאחת.	רבא אמר חסא:											◊
ולא פליגי, הא - כמ"ד כל צורת, הא - כמ"ד מצורת.												◊
צורת פנים שאמרו - אפילו פרצוף אחד מן הפרצופין, חוץ מן האוזן.	מיתיבי:											◊
למימרא דמחזד נמי סגי												◊
כי תניא ההיא - לעכב תניא, וכמ"ד כל צורת.	אביי:											◊
ואיבעית אימא: לעולם כמ"ד מצורת, ומאי אחד - אחד אחד.												◊
נברא בעין אחת ובירך אחד, מן הצד - אמו טמאה, באמצע - אמו טהורה.	רבא:											◊
ושטו נקוב - אמו טמאה, ושטו אטום - אמו טהורה.	רבא:											◊
המפלת גוף אטום - אין אמו טמאה לידה.	ת"ר:											◊
ואיזהו גוף אטום?												◊
כדי שינטל מן החי וימות.	רבי:											◊
וכמה ינטל מן החי וימות?												◊
עד הארכובה	רבי זכאי:											◊
עד לנקביו	רבי ינאי:											◊
עד מקום טבורו.	ר' יוחנן אומר משום רבי יוסי בן יהושע:											◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדה-המפלת חתיכה	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא											
בין רבי זכאי לרבי ינאי איכא בינייהו טרפה חיה			■								
טרפה חיה	מר סבר: [רבי ינאי]	♦	■							◊	
טרפה אינה חיה.	ומר סבר: [רבי זכאי]	♦	■							◊	
בין ר' ינאי לר' יוחנן איכא בינייהו דר"א			■								◊
ניטל ירך וחלל שלה - נבלה.	דאמר רבי אלעזר:		■								◊
מחלוקת מלמטה למעלה, אבל מלמעלה למטה - אפי' כל דהו טהורה.	רב פפא:		■								◊
המפלת את שגולגלתו אטומה - אמו טהורה.	וכן אמר רב גידל אמר רבי יוחנן:		■								
המפלת כמין אפקתא דדיקלא - אמו טהורה.	דאמר רב גידל אמר רבי יוחנן:		■								◊
המפלת מי שפניו מוסמסים רבי יוחנן אמר: אמו טמאה	איתמר: [רבי יוחנן]									♦	■
אמו טהורה.	ריש לקיש:									♦	■
המפלת יד חתוכה ורגל חתוכה - אמו טמאה לידה, ואין חוששין שמא מגוף אטום באתה	איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש:									◊	■
ואם איתא - ליתני שמא מגוף אטום או ממי שפניו מוסמסין										◊	■
בפניו מוסמסין - כולי עלמא לא פליגי דטמאה, כי פליגי - בפניו טהורות, ואיפכא איתמר	רב פפי:									!	◊
אמו טהורה	רבי יוחנן:									♦	■
אמו טמאה.	ריש לקיש:									♦	■
ולותביה ר"ל לרבי יוחנן מהא										◊	■
משום דשני ליה: היינו גוף אטום, היינו מי שפניו טהורות.										!	◊
בני רבי חייא נפיק לקרייתא, אתו לקמיה דאבוהון	[בני רבי חייא]									○	◊
כלום בא מעשה לידכם?	אמר להם: [רבי חייא]									○	◊
פנים טהורות בא לדינו, וטימאנוה.	אמרו לו:									■	◊
צאו וטהרו מה שטמאתם מאי דעתיכו - לחומרא, חומרא דאתיא לידי קולא היא, דקהביתו לה ימי טוהר.	אמר להם: [רבי חייא]									■	◊
המפלת בריה שיש לה ב' גבים וב' שדראות אמר רב: באשה - אינו ולד, בבהמה - אסור באכילה.	איתמר: [רב]									♦	■
באשה - ולד, בבהמה - מותר באכילה.	שמואל:									♦	■
במאי קמיפלגי?										^	◊
בדרב חנין בר אבא										!	◊
השטועה - בריה שיש לה ב' גבין וב' שדראות	דאמר רב חנין בר אבא:									■	!
בריה בעלמא - ליתא, וכי אגמריה רחמנא למשה - במעי אמה אגמריה.	רב:									♦	■
בריה בעלמא - איתא, וכי אגמריה רחמנא למשה - בעלמא אגמריה, אבל במעי אמה - שריא.	שמואל:									♦	■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>	<p>○ מעשה-story < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◆ חולקים-disputants</p>
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
כל שיש לו ב' גבין ושני שדראות - פסול לעבודה	איתיביה רב שימי בר חייה לרב: רבי חנינא בן אנטיגוס אומר:									◇
אלמא דחי?										◇
שימי את ששדרתו עקומה.	א"ל: [רב]									◇
יש בעוברין שהן אסורין בן ארבעה לדקה בן שמנה לגסה, הימנו ולמטה - אסור, יצא מי שיש לו שני גבין ושני שדראות.	מיתיבי:									◇
מאי יצא, לאו, יצא מכלל עוברין שאפילו במעי אמן אסורין?										◇
רב מתרץ לטעמיה, ושמואל מתרץ לטעמיה.										◇
בן ארבעה לדקה, בן ח' לגסה, הימנו ולמטה - אסור, במה דברים אמורים - כשיצא לאויר העולם, אבל במעי אמו - שרי, יצא מי שיש לו שני גבין ושני שדראות, דאפילו במעי אמו נמי אסור.	רב מתרץ לטעמיה:									◇
בן ארבעה לדקה, בן שמנה לגסה, הימנו ולמטה - אסור, במה דברים אמורים - בשלא כלו לו חדשיו, אבל כלו לו חדשיו - מותר, יצא מי שיש לו ב' גבין וב' שדראות, דאע"ג דכלו לו חדשיו - אם יצא לאויר העולם אסור, במעי אמו - שרי.	שמואל מתרץ לטעמיה:									◇
המפלת בריית גוף שאינו חתוך, ובריית ראש שאינו חתוך, יכול תהא אמו טמאה לידה - ת"ל (ויקרא י"ב) אשה כי תוריע וילדה זכר וגו' וביום השמיני ימול וגו' - מי שראוי לברית שמנה יצאו אלו שאינן ראויין לברית שמנה.	תני תנא קמיה דרב:									◇
וסיים בה הכי ושיש לו שני גבין - ושני שדראות.	א"ל רב:									◇
רבי ירמיה בר אבא סבר למעבד עובדא כוותיה דשמואל	[רבי ירמיה בר אבא]									◇
מאי דעתך - לחומרא? חומרא דאתי לידי קולא הוא, דקיהבת לה דמי טוהר עביד מיהא כותיה דרב, דקיימא לן: הלכתא כרב באיסורי, בין לקולא בין לחומרא.	אמר ליה רב הונא:									◇
הרי אמרו אשה יולדת לתשעה ויולדת לשבעה, בהמה גסה יולדת לתשעה יולדת לשבעה, או לא ילדה?	רבא:									◇
הימנו ולמטה אסור	רב נחמן בר יצחק: ת"ש:									◇
מאי לאו אגסה?										◇
לא, אדקה.										◇
האי מאי? אי אמרת בשלמא אגסה - אצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל ובאשה חיי - בבהמה נמי חיי, קמ"ל דלא חיי. אלא אי אמרת אדקה איתמר, פשיטא בת תלתא ירחי מי קא חיי?										◇
אצטריך, ס"א: כל בציר תרי ירחי חיי - קמ"ל.										◇
המפלת דמות לילית - אמו טמאה לידה. ולד הוא, אלא שיש לו כנפים.	רב יהודה אמר שמואל:									◇
מעשה בסימוני באחת שהפילה דמות לילית, ובא מעשה לפני חכמים, ואמרו ולד הוא אלא שיש לו כנפים.	תנ"ה, א"ר יוסי:									◇
המפלת דמות נחש, הורה חנינא בן אחיו של רבי יהושע: אמו טמאה לידה.	[חנינא בן אחיו של רבי יהושע]									◇
הלך ר' יוסף וספר דברים לפני ר"ג										◇
שלח לו רבי יהושע: הנהגה בן אחיך ובא.	[רבי יהושע]									◇
בהליכתך יצתה כלת חנינא לקראתו, אמרה לו: רבי, המפלת כמין נחש מהו?										◇
אמר לה: אמו טהורה.	[רבי יהושע]									◇
אמרה לו: והלא משמך אמרה לי חמותי אמו טמאה?										◇
ואמר לה מאיזה טעם	[רבי יהושע]									◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

נדה-המפלת חתיכה		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
הואיל וגלגל עינו עגול כשל אדם										○	◇
מתוך דבריה נזכר רבי יהושע	[רבי יהושע]									○	
שלח לו לרבן גמליאל: מפי הורה חנינא.	[רבי יהושע]									○	◇
ש"מ: צורבא מרבנן דאמר מילתא לימא בה טעמא, דכי מדכרו ליה - מדכר.	אביי:	■									◇
המפלת שפיר מלא מים מלא דם, מלא גנונים - אינה חוששת לולד, ואם היה מרוקם - תשב לזכר ולנקבה.											■
המפלת סנדל או שליא - תשב לזכר ולנקבה.											■
בשלמא דם ומים - לא כלום היא, אלא גנונים - ניוחש שמא ולד הוה ונימוח?											◇
כמה יין חי שתת אמו של זה שנמוח עוברה בתוך מעיה?	אביי:									!	◇
מלא תנן, ואם איתא דאתמוחי אתמח - מחסר חסר.	רבא:									!	◇
גוונים תנן, ואם איתא דאתמוחי אתמח - כולה בחד גוונא הוי קאי.	רב אדא בר אהבה:									!	◇
קובר מתים הייתי והייתי מסתכל בעצמות של מתים השותה יין חי - עצמותיו שרופין, מזוג - עצמותיו סכויין, כראוי - עצמותיו משוחין.	תניא, אבא שאול:									■	◇
וכל מי ששתייתו מרובה מאכילתו - עצמותיו שרופין, אכילתו מרובה משתייתו - עצמותיו סכויין, כראוי - עצמותיו משוחין.										■	◇
קובר מתים הייתי, פעם אחת רצתי אחר צבי, ונכנסתי בקולית של מת, ורצתי אחריו שלש פרסאות, וצבי לא הגעתי וקולית לא כלתה, כשחזרתי לאחורי אמרו לי של עוג מלך הבשן היתה.	תניא, אבא שאול אומר, ואיתניא רבי יוחנן:									■	◇
קובר מתים הייתי, פעם אחת נפתחה מערה תחת, ועמדתי בגלגל עינו של מת עד חוטמי כשחזרתי לאחורי אמרו עין של אבשלום היתה.	תניא, אבא שאול:									■	◇
ושמא תאמר אבא שאול ננס הוה - אבא שאול ארוך בדורו הוה ורבי טרפון מגיע לכתפו, ור' טרפון ארוך בדורו הוה ור"מ מגיע לכתפו, רבי מאיר ארוך בדורו הוה ורבי מגיע לכתפו, רבי ארוך בדורו הוה ורבי חייא מגיע לכתפו, ורבי חייא ארוך בדורו הוה ורב מגיע לכתפו, רב ארוך בדורו הוה ורב יהודה מגיע לכתפו, ורב יהודה ארוך בדורו הוה ואדא דיילא מגיע לכתפו, פרשתבינא - דפומבדינא קאי ליה לאדא דיילא עד פלגיה, וכולי עלמא קאי לפרשתבינא דפומבדינא עד חרציה.										■	◇